

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 22. desember 2021 av Høyesterett i avdeling med

justitiarius Toril Marie Øie
dommer Kristin Normann
dommer Arne Ringnes
dommer Espen Bergh
dommer Knut Erik Sæther

HR-2021-2572-A, (sak nr. 21-096293SIV-HRET)
Anke over Borgarting lagmannsretts dom 29. april 2021

A

(advokat Nadin Askeland Humlen – til
prøve)

mot

Staten v/Utlendingsnemnda

(Regjeringsadvokaten
v/advokat Pål Erik Wennerås)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Bergh:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder gyldigheten av et vedtak i Utlendingsnemnda (UNE) om tilbakekall av permanent oppholdstillatelse på grunnlag av familieinnvandring. Grunnlaget for tilbakekallet var at utlendingsmyndighetene mente at det forelå et omgåelsesekteskap. Sakens hovedspørsmål er om vilkårene for at det skal foreligge et slikt ekteskap, var de samme etter den tidligere utlendingsloven som etter gjeldende lov.
- (3) A er født i 1974 og er nigeriansk statsborger. I 2004 kom han til Norge og søkte asyl. Asylsøknaden ble avslått, og heller ikke senere klager på avslaget førte frem.
- (4) Kort tid etter at han kom til Norge, traff A den norske statsborgeren B, som er født i 1960. De giftet seg i Norge 22. september 2004. Umiddelbart deretter søkte A om arbeidstillatelse for familieinnvandring. Søknaden ble avslått fordi identiteten hans ikke var tilstrekkelig dokumentert.
- (5) Den 23. februar 2006 giftet A og B seg også i Nigeria. A søkte etter dette på nytt om arbeidstillatelse for familieinnvandring. Utlendingsdirektoratet (UDI) innvilget arbeidstillatelse 3. oktober 2006, og den ble fornyet i 2007, 2008, 2009 og 2010. I april 2012 fikk A permanent oppholdstillatelse.
- (6) Høsten 2012 ble A og B separert, og de ble skilt 29. november 2013. B sendte en e-post til UDI i juni 2014, hvor hun sa seg overbevist om at ekteskapet med A hadde vært proforma fra hans side.
- (7) A giftet seg i 2014 med C, som bor i Nigeria. C er mor til hans to barn, født i henholdsvis 2003 og 2004. Hun søkte senere i 2014 om midlertidig oppholdstillatelse for familieinnvandring, men søknaden ble avslått.
- (8) Etter at det var sendt forhåndsvarsel, fattet UDI 18. februar 2019 vedtak om tilbakekall av permanent oppholdstillatelse og tidligere gitte oppholdstillatelser for A, samt om utvisning og innmelding i Schengen informasjonssystem (SIS). UDI bygde på at ekteskapet mellom A og B var et såkalt omgåelsesekteskap, jf. utlendingsloven § 40 fjerde ledd. A påklaget vedtaket. Ved UNEs vedtak 10. juli 2019 ble UDIs vedtak fastholdt.
- (9) A tok i november 2019 ut stevning om gyldigheten av UNEs vedtak. Oslo tingrett avsa 14. mai 2020 dom med slik domsslutning:
- «1. Staten ved Utlendingsnemnda frifinnes.
  2. I saksomkostninger for tingretten betaler A 91 650 – nittientusensekshundreogfemti – kroner til staten ved Utlendingsnemnda innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse.»

- (10) A anket dommen. Borgarting lagmannsrett avsa 29. april 2021 dom med slik domsslutning:
- «1. Anken forkastes.
  - 2. A betaler 66 700 – sekstisekstusensyvhundre – kroner i sakskostnader til staten ved Utlendingsnemnda innen to uker fra forkynnelsen av denne dommen.»
- (11) Dommen er avsagt under dissens. Mindretallet mente at UNEs vedtak er ugyldig som følge av uriktig forståelse og bruk av rettsreglene.
- (12) A har anket til Høyesterett. Anken gjaldt rettsanvendelsen og bevisvurderingen. Ved beslutning fra Høyesteretts ankeutvalg 6. september 2021 ble anken over rettsanvendelsen tillatt fremmet.
- (13) Ved behandlingen i tingretten og lagmannsretten har bevisvurderingen og den konkrete rettsanvendelsen stått sentralt. Det generelle rettsspørsmålet som saken for Høyesterett gjelder, har ikke vært fremhevet av prosessfullmektigene for de tidligere instansene, men er behandlet i lagmannsrettens dom.
- (14) Saken er for Høyesterett behandlet ved fjernmøte, jf. midlertidig lov 26. mai 2020 nr. 47 om tilpasninger i prosessregelverket som følge av utbruddet av covid-19 mv. § 3.

Partenes syn på saken

- (15) Den ankende part – A – har i hovedsak gjort gjeldende:
- (16) Det er uriktig når UNE og lagmannsretten har lagt til grunn at normen i utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd for omgåelsesekteskap gjelder for tilbakekall av samtlige av As oppholdstillatelser.
- (17) Den någjeldende utlendingsloven fra 2008 trådte i kraft 1. januar 2010. De fleste av oppholdstillatelsene ble innvilget før dette.
- (18) Den tidligere utlendingsloven fra 1988 inneholdt ingen bestemmelse tilsvarende § 40 fjerde ledd. Frem til den nye loven trådte i kraft, gjaldt det utelukkende en ulovfestet hjemmel for avslag på søknad om familieinnvandring for ektefeller. Dette var en ren proforma-regel. Søknader om familieinnvandring kunne bare avslås dersom det ikke i det hele tatt var noen realitet i ekteskapet.
- (19) 2008-loven må forstås slik at de oppholdstillatelsene A fikk etter ikrafttredelsen av loven, måtte bygge på den opprinnelige førstegangstillatelsen. Bare uriktige opplysninger eller endringer i faktiske forhold kunne gitt grunnlag for avslag. Eventuelle endringer i de rettslige kravene til ekteskapets innhold kunne ikke gis virkning.
- (20) A oppfylte dermed vilkårene for rett til fornyelse av midlertidig oppholdstillatelse etter utlendingsloven 2008 § 61 i 2010 og for permanent oppholdstillatelse etter § 62 i 2012. En annen lovanvendelse ville være i strid med forbudet mot tilbakevirkende lover i Grunnloven § 97 og vernet av familieliv og privatliv etter Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) artikkel 8.

- (21) Alle vedtakene om oppholdstillatelse er da gyldige. Det forelå dermed ikke hjemmel i utlendingsloven § 63 for å tilbakekalle noen av tillatelsene. Vedtaket om tilbakekall og utvisning er ugyldig.
- (22) Både UNEs vedtak og lagmannsrettens dom bygger på uriktig rettsanvendelse. Prinsipalt gjøres det gjeldende at Høyesterett må oppheve vedtaket. Subsidiært kreves lagmannsrettens dom opphevet.
- (23) Det erkjennes at dersom den delen av vedtaket som gjelder tilbakekall, er gyldig, er også utvisningen og innmelding i Schengen informasjonssystem (SIS) gyldig.
- (24) A har lagt ned slik påstand:

«Prinsipalt:

1. Utlendingsnemndas vedtak om tilbakekall av oppholdstillatelser, utvisning og innmelding i Schengens informasjonssystem (SIS) av 10.07.2019 er ugyldig.
2. A tilkjennes sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett.

Subsidiært:

1. Lagmannsrettens dom oppheves.
2. A tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»

- (25) Ankemotparten – *staten ved Utlendingsnemnda* – har i hovedsak gjort gjeldende:
- (26) Det er korrekt når lagmannsrettens flertall har lagt til grunn at det vurderingstemaet for spørsmålet om det foreligger omgåelsesekteskap, som nå er angitt i utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd, også gjaldt etter den tidligere utlendingsloven.
- (27) Uansett er det regelen i § 40 fjerde ledd som skal anvendes på de tillatelsene som er gitt etter at gjeldende lov trådte i kraft. Bruk av denne bestemmelsen er ikke i strid med Grunnloven § 97 eller EMK artikkel 8.
- (28) Dette medfører at UNEs vedtak er gyldig.
- (29) Staten ved Utlendingsnemnda har lagt ned slik påstand:
- «1. Anken forkastes.
  2. Staten v/Utlendingsnemnda tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»

Mitt syn på saken

Utgangspunktene for saken

- (30) Den någjeldende utlendingsloven fra 2008 regulerer familieinnvandring i kapittel 6. Regler om innvandring på grunnlag av ekteskap finnes i § 40. Etter § 40 første ledd er

utgangspunktet at den som er ektefelle til en norsk statsborger eller en utlending med permanent oppholdstillatelse i Norge, har krav på oppholdstillatelse. Fjerde ledd inneholder en unntaksregel, som lyder slik:

«Oppholdstillatelse kan nektes dersom det fremstår som mest sannsynlig at det hovedsakelige formålet med inngåelsen av ekteskapet har vært å etablere et grunnlag for opphold i riket for søkeren.»

(31) Ekteskap som beskrevet her betegnes gjerne som *omgåelsesekteskap*. Jeg benytter i det følgende dette begrepet. I ulike sammenhenger er også betegnelsen *proformaekteskap* brukt, se drøftelsen i Rt-2013-937 avsnitt 29.

(32) I vedtaket om tilbakekall 10. juli 2019 uttaler UNE:

«Dersom det hovedsakelige formålet med å inngå ekteskap har vært å etablere et oppholdsgrunnlag i Norge, kan oppholdstillatelse nektes. Dette følger i dag av utlendingsloven § 40 fjerde ledd, som i hovedsak viderefører tidligere rett, se Ot.prp. nr. 46 (1986–1987) side 61.»

(33) UNEs vurderinger i vedtaket bygger på det utgangspunktet som er angitt her. UNE har dermed, også ved bedømmelsen av vedtakene som ble gjort før utlendingsloven 2008 trådte i kraft 1. januar 2010, vurdert om *As hovedsakelige formål med ekteskapsinngåelsen* var å oppnå oppholdstillatelse.

(34) Lagmannsrettens flertall kom til at UNEs utgangspunkt bygde på riktig rettsanvendelse. Mindretallet mente derimot at UNEs utgangspunkt i denne sammenheng er uriktig.

Ble rettsstilstanden endret ved utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd?

(35) Det er på det rene at utlendingsloven 1988 ikke hadde noen bestemmelse tilsvarende utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd. Spørsmål knyttet til omgåelse ble likevel omtalt i forarbeidene til loven. I Ot.prp. nr. 46 (1986–1987) side 61 het det blant annet følgende:

«Foruten spørsmål som har sammenheng med kulturforskjeller, er det særlig omgåelsesproblematikken som gir grunn til nærmere kommentarer forsåvidt gjelder ektefeller. ...

Det er muligheten for å utøve et familieliv og beskyttelsen av retten til dette som er årsaken til at ekteskap med en som er bosatt i landet gir grunnlag for oppholdstillatelse, det er ikke slik at en trekker en automatisk slutning fra den formelle rettsstilstand på ett område over til et annet. Et gyldig inngått ekteskap vil derfor ikke gi grunnlag for oppholdstillatelse hvis det ikke er noen realitet i det. ...

Det ligger i forholdets natur at saken bevismessig er slik at oppholdstillatelse som regel må gis hvis begge parter i et ekteskap hevder at det er reelt.»

(36) Departementet fremhever at et gyldig ekteskap ikke uten videre ville gi grunnlag for oppholdstillatelse. Det formuleres ikke noen uttrykkelig norm for vurderingen utover at ekteskapet må ha en *realitet*.

- (37) For Høyesterett er det ikke klargjort hvordan spørsmål om omgåelsesekteskap ble behandlet i årene fra 1988 og frem til midten av 2000-tallet. I 2004 kom imidlertid NOU 2004: 20, som inneholdt forslag til ny utlendingslov. Det ble her foreslått en lovbestemmelse der ordlyden svarte nær til det som senere ble ordlyden i § 40 fjerde ledd.
- (38) Utredningen redegjør for utvalgets oppfatning av hva som var gjeldende rett etter 1988-loven. På side 226 heter det blant annet:
- «Videre vil det være adgang til å avslå oppholdstillatelse dersom ekteskapet er inngått proforma, dvs. hvor ekteskapet er helt uten faktisk realitet og er inngått kun med det formål å omgå lovregler om innvandring. Hjemmelen for å avslå i slike tilfeller må anses å følge av sedvanerettslige proformabetraktninger. Det vises også til Ot.prp. nr. 46 (1986–1987) s. 61:
- ‘Et gyldig inngått ekteskap vil [...] ikke gi grunnlag for oppholdstillatelse hvis det ikke er noen realitet i det.’
- Det forhold at hovedformålet med ekteskapsinngåelsen har vært å oppnå oppholdstillatelse for søkeren, vil imidlertid ikke uten videre være tilstrekkelig for avslag dersom ekteskapet samtidig har en realitet.»
- (39) Utvalget beskriver her, blant annet med henvisning til uttalelsene i proposisjonen fra 1987, en streng regel der avslag bare kan gis dersom ekteskapet er uten enhver realitet. En slik norm følger ikke direkte av det som ble uttalt i proposisjonen til dagjeldende lov, og utvalget viser ikke til noen kilder som grunnlag for sine uttalelser.
- (40) I saken nå er det fremlagt omfattende dokumentasjon for utlendingsmyndighetenes praksis i 2006.
- (41) I et brev fra UDI til departementet 7. mars 2006 viser UDI til vurderingene i NOU 2004: 20 og gir uttrykk for at det stilles krav om at ekteskapet «savner så godt som enhver realitet».
- (42) Det som er dokumentert om UNEs praksis, gir et annet inntrykk. Det er for det første fremlagt ti vedtak som tidsmessig fordeler seg over hele året 2006, og som inneholder følgende likelydende formulering:
- «I henhold til uttalelser i lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 46 (1986–1987) side 61) må ekteskapet dessuten fremstå som reelt. ... Det anses ikke som oppfylt dersom ekteskapet er inngått hovedsakelig i den hensikt at ektefellen skal få arbeidstillatelse i Norge.»
- (43) Videre har staten fremlagt rettsboken fra et bevisopptak 18. oktober 2006, avholdt under forberedelsen av en sak for Høyesterett som ble avgjort ved Rt-2006-1657. Denne avgjørelsen kommer jeg straks til. Bevisopptaket gjaldt forklaring fra en rådgiver i UNE som etter det opplyste på det tidspunkt var fagansvarlig for familiegjenforening og ektefeller. Hun forklarte blant annet:
- «Nemnda ser etter om klageren har oppholdshensikt, om dette er det primære ved hans ekteskapsinngåelse i Norge. Nemnda legger avgjørende vekt på hva hovedformålet til klageren er når han fremmer søknad om arbeidstillatelse i familiegjenforeningsøyemed.»

- (44) I september 2006 ga departementet en instruks til UDI (AI-2006-8) knyttet til «proformaekteskap», der man blant annet uttrykte:
- «Eit ekteskap er proforma dersom ekteskapet i all hovudsak er inngått for å oppnå arbeids- eller oppholdsløyve.»
- (45) Jeg må etter dette bygge på at utlendingsmyndighetenes praksis i alle fall siden 2006 har vært at det skulle legges avgjørende vekt på om ekteskapet *hovedsakelig* var inngått med det formål å oppnå oppholdstillatelse.
- (46) Høyesteretts dom 15. desember 2006, Rt-2006-1657, har stått sentralt i saken. Spørsmålet der var, slik det beskrives av førstvoterende i avsnitt 1, om «et ekteskap mellom en pakistansk mann og en norsk kvinne er reelt, og dermed gir rett til opphold og arbeide i Norge, jf. utlendingsloven [1988] § 9». Høyesteretts prøving omfattet også bevisvurderingen.
- (47) Førstvoterende tar for sin vurdering utgangspunkt i uttalelsene i Ot.prp. nr. 46 (1986–1987) om at ekteskapet må være «reelt». Deretter uttaler han i avsnitt 37 følgende om vurderingstemaet:
- «Det avgjørende spørsmål er altså om det ekteskap som A inngikk i 2001 var reelt. Spørsmålet har oppstått i en situasjon der han kort tid i forveien både hadde kommet til Norge og hadde blitt kjent med den norske kvinnen som han giftet seg med. Slik jeg ser det, vil det da være berettiget å legge avgjørende vekt på om utsikten til å skaffe seg oppholds- og arbeidstillatelse fremstår som As hovedsakelige formål med ekteskapsinngåelsen. Dette er som nevnt også det vilkår som er foreslått i NOU 2002: 20. Eller sagt på en annen måte: Ville han på dette tidspunkt ha inngått ekteskapet dersom denne utsikten ikke hadde vært til stede? At ekteskapet var og også senere har vært reelt for ektefellen, kan i denne forbindelse ikke tillegges noen betydning.»
- (48) Henvisningen skal være til NOU 2004: 20. Førstvoterende må forstås slik at han bygget på at det vurderingstemaet som nå følger av utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd, var gjeldende også i 2006.
- (49) Anvendelsen av Rt-2006-1657 kompliseres ved at det var tre fraksjoner i retten, og ved at førstvoterende ikke tilhørte flertallet. Det resultatet som fikk flertall, var at det i den konkrete saken ikke var godtgjort at det forelå omgåelsesekteskap. Dette synet hadde andrevoterende og to andre dommere.
- (50) Andrevoterende uttaler i avsnitt 44 og 45:
- «Jeg slutter meg til førstvoterendes redegjørelse for vurderingstema, krav til sannsynlighetsovervekt og bevisbyrde i saker av denne art. Men jeg vil understreke at både formål med å inngå ekteskap og former for ekteskapelig samliv kan variere sterkt. Man kan ikke uten videre trekke den slutning fra atypiske situasjoner at ekteskapet ikke er reelt i utlendingslovens forstand.
- Jeg er enig med førstvoterende i at forholdene rundt selve ekteskapsinngåelsen kan tyde på at As hovedformål med å inngå ekteskap var å oppnå oppholds- og arbeidstillatelse i Norge. Disse omstendighetene, som normalt vil stå sentralt i en slik

sak, kan imidlertid etter mitt syn ikke uten videre være utslagsgivende dersom forholdene har endret seg i ettertid. Avgjørende må være om det er ført tilstrekkelig bevis for at ekteskapet ikke var reelt da Utlendingsnemnda traff sitt vedtak 5. desember 2003.»

- (51) Når andrevoterende uttaler at hun slutter seg til førstvoterendes redegjørelse for «vurderingstema», forstår jeg dette slik at hun viser til uttalelsene i avsnitt 37 om at det skal legges avgjørende vekt på det hovedsakelige formålet med ekteskapsinngåelsen. Dette støttes av at hun knytter sin videre drøftelse til hva som var utlendingens hovedformål. Samtidig kan det gi grunnlag for usikkerhet at andrevoterende bygger sin vurdering på omstendighetene på vedtakstidspunktet og ikke ved inngåelsen av ekteskapet. Jeg bemerker her at det senere, i Rt-2013-937, ble avklart at vurderingen etter någjeldende lov skal skje på grunnlag av situasjonen på vigselstidspunktet.
- (52) Andrevoterende i Rt-2006-1657 fikk støtte fra én dommer. En tredje dommer var enig i andrevoterendes resultat, men ga en avvikende begrunnelse, som må forstås slik at han ikke tok stilling til spørsmålet om vurderingstema.
- (53) Samlet er det etter mitt syn grunnlag for å forstå Rt-2006-1657 slik at et flertall i Høyesterett, fire dommere, bygde på at det skulle legges avgjørende vekt på hva som var det hovedsakelige formålet med ekteskapsinngåelsen.
- (54) Hva som var den rettskildemessige vekten av dommen da den ble avsagt, fremstår likevel noe usikkert. Jeg viser til det jeg har påpekt om dommens oppbygning, og til at det ikke ble gitt noen begrunnelse for angivelsen av vurderingstema, utover en henvisning til lovforslaget i NOU 2004: 20. Høyesterett kommenterer blant annet ikke at lovutvalget i denne utredningen hadde gitt uttrykk for en annen oppfatning av gjeldende rett enn det som var Høyesteretts standpunkt.
- (55) Det som blir sentralt for meg, er imidlertid at den rettsoppfatningen som følger av Rt-2006-1657 avsnitt 37, i tillegg til at den synes å ha vært i samsvar med forvaltningspraksis, er blitt fulgt i senere praksis fra lagmannsretten. Jeg kan ikke se at Rt-2013-937, som er nevnt av partene, er av betydning i denne sammenheng, og det finnes heller ikke andre avgjørelser fra Høyesterett som er det.
- (56) Partene har lagt frem et stort antall avgjørelser fra Borgarting lagmannsrett for årene etter 2006 som gjelder vurderingen av omgåelsesekteskap før ikrafttredelsen av utlendingsloven 2008. I og med at Oslo tingrett er tvungent vernet for søksmål om gyldigheten av UNEs vedtak, behandles slike saker ikke ved andre lagmannsretter.
- (57) Praksisen viser at i saker om omgåelsesekteskap har lagmannsretten nesten unntaksfritt fulgt opp Rt-2006-1657 og bygd sin vurdering på hva som har vært det hovedsakelige formålet med ekteskapsinngåelsen. Det finnes riktignok også enkelte avgjørelser fra 2007 som viser til og bygger på vurderingstemaet slik det ble beskrevet i NOU 2004: 20, men dette kan neppe sees som uttrykk for annet enn at det tok noe tid før praksis festnet seg.
- (58) Mitt syn er etter dette at når Rt-2006-1657 sammenholdes med senere praksis, kan det ikke være tvil om at innholdet i de ulovfestede reglene om omgåelsesekteskap frem til ikrafttredelsen av utlendingsloven 2008 var slik som beskrevet i Rt-2006-1657 og dermed i samsvar med det som nå følger av utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd.

- (59) Det jeg har beskrevet, kan gi inntrykk av at det skjedde en rettsutvikling fra vedtakelsen av utlendingsloven 1988 og frem til Høyesteretts dom i 2006. Det har uansett ingen betydning for saken her.
- (60) Jeg nevner at i lovproposisjonen som dannet grunnlaget for utlendingsloven 2008, Ot.prp. nr. 75 (2006–2007) – fremlagt 29. juni 2007 – bygde redegjørelsen for gjeldende rett på fremstillingen i NOU 2004: 20, og Rt-2006-1657 er ikke nevnt. Det kan imidlertid ikke sees som annet enn et utslag av at det tok noe tid før de rettslige konsekvensene av Rt-2006-1657 var tilstrekkelig kjent. Uttalelser i en proposisjon om gjeldende rett må anses som etterarbeider til den tidligere loven, som i seg selv har begrenset vekt.

Forholdet til EMK

- (61) Når jeg er kommet til at rettstilstanden ikke ble endret ved utlendingsloven 2008 § 40 fjerde ledd, er det ikke grunn til å gå inn på den ankende parts anførsler knyttet til utlendingsloven § 61 og § 62. Jeg oppfatter også den ankende parts anførsler knyttet til EMK slik at de bygger på den forutsetning at han hadde lovlig opphold i Norge i alle fall etter de vedtakene som ble fattet før ikrafttredelsen av utlendingsloven 2008. Likevel bemerker jeg at når det må legges til grunn at As opphold i Norge på grunnlag av ekteskap hele tiden har vært ulovlig, kan han ikke ha krav på vern etter EMK artikkel 8 som en «settled migrant», se Rt-2012-2039 avsnitt 80. Som fremhevet samme sted, innebærer dette at utsendelse fra landet bare «in exceptional circumstances» vil krenke EMK artikkel 8. Noen slik situasjon foreligger ikke i dette tilfellet.

Konklusjon og sakskostnader

- (62) Min konklusjon er etter dette at UNEs vedtak og lagmannsrettens dom bygger på riktig rettsanvendelse.
- (63) Anken må dermed forkastes.
- (64) Staten har vunnet saken. Jeg er likevel kommet til at det foreligger tungtveiende grunner som gjør det rimelig å fritta A for å dekke statens sakskostnader for Høyesterett, jf. tvisteloven § 20-2 tredje ledd. Temaet i saken for Høyesterett har vært et prinsipielt lovtolkningsspørsmål.
- (65) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. Sakskostnader for Høyesterett tilkjennes ikke.

- (66) Dommer **Normann:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (67) Dommer **Ringnes:** Likeså.
- (68) Dommer **Sæther:** Likeså.
- (69) Justitiarius **Øie:** Likeså.
- (70) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. Sakskostnader for Høyesterett tilkjennes ikke.